

Nr 299.

Av herr **Johnsson** i Skoglösa m. fl., om en särskild varuskatt å importerad frukt.

I propositionen nr 5 har Kungl. Maj:t föreslagit dels höjning av fordonsskatten på personbilar och dels höjning av bensinskatten. Dessa föreslagna skattehöjningar ingå som ett led i regeringens plan att genom beskattning på vissa varor överbalansera budgeten i avsikt att sterilisera en viss del av det i landet förefintliga köpkraftsöverskottet. Principiellt avser regeringen att beskatta endast s. k. umbärliga varor för detta ändamål, men det torde vara en självklar sak, att motorfordonstrafiken icke är något som kan umbäras i samhällslivet. Chefen för finansdepartementet har för övrigt i årets remissdebatt understrukt detta.

Det är därför en uppenbart olämplig metod att söka sterilisera överflödigt köpkraft genom att skärpa beskattningen på en för näringslivet så nyttig och nödvändig verksamhet som biltrafiken. Man kan för övrigt diskutera, huruvida ett bekämpande av inflationen lämpligen bör ske genom att beskatta vissa begränsade grupper av varor. Detta kan leda till att konsumtionen av dessa varor begränsas och att efterfrågan på andra varor i stället kraftigt ökas. Den avsedda effekten av denna beskattning kan därför lätt bli vida mindre omfattande än vad som på förhand beräknats. Om man ändock under nuvarande förhållanden anser sig böra acceptera den av regeringen föreslagna metoden för överbalansering av budgeten, är det enligt vår mening nödvändigt, att skattehöjningen endast lägges på sådana konsumtionsvaror, som äro i verklig mening umbärliga eller som åtminstone utan alltför stora olägenheter kunna undvaras.

Beskattningen bör icke utformas så, att den kommer att drabba vissa samhällsgrupper hårdare än andra och ej heller så, att den kommer att verka höjande på produktionskostnaderna.

En varugrupp, som enligt vår mening skulle vara lämplig för beskattning, utgör den från utlandet importerade frukten. Under båda de senaste åren har denna import tagit en mycket stor omfattning. Av apelsiner importerades sålunda under år 1946 93 304 ton och under de elva första månaderna av 1947 60 332 ton, av bananer respektive 21 561 och 12 164 ton av citroner respektive 3 339 och 3 454 ton, av äpplen respektive 32 673 och 22 685 ton, av päron respektive 12 776 och 8 685 ton, av torkad frukt respektive 8 246 och 14 000 ton samt av konserverad frukt respektive 4 457 och 9 107 ton.

Om man tagit ut en särskild skatt på dessa importvaror, skulle statsverket ha tillförts ganska avsevärda belopp. En skatt på i genomsnitt 20 öre per kg skulle exempelvis ha gett cirka 35 à 36 milj. kr. under år 1946. Det är givet, att importen av frukt kommer att väsentligt minskas under innevarande år på grund av bristen på utländsk valuta, men med all sannolikhet kommer den dock att bli så pass stor, att en skatt på densamma skulle komma att ge ett icke föraktligt belopp. Då regeringen nu har för avsikt att använda beskattningen av vissa konsumtionsvaror som ett vapen mot penningvärdesförsämringen, vore det enligt vår mening lämpligt, att även uttaga skatt på den importerade frukten. Det kan kanske invändas, att frukt har stor betydelse som s. k. skyddsfödoämne och att det i varje fall är nyttigt ur folkhälsans synpunkt med relativt riklig konsumtion av frukt. Detta skall ingalunda bestridas, men vi vilja i detta sammanhang framhålla, att vår inhemska fruktodling på senare tid utvecklats i mycket stor omfattning. Den svenska fruktodlingen har därför numera goda möjligheter att tillgodose efterfrågan på frukt inom landet. Hittills har det i regel varit möjligt att också finna avsättning för den inhemska frukten, men skulle det bli en ovanligt riklig skörd, kan det inställa sig rätt betydande svårigheter i detta hänseende. En obeskuren import av frukt utgör en stark hämsko på en även ur landets synpunkt önskvärd utökning av den inhemska fruktodlingen. Det skulle följaktligen vara värdefullt, om konsumtionen av svensk frukt kunde stimuleras. På så sätt skulle vi också i nuvarande läge kunna spara på våra knappa tillgångar av utländsk valuta.

Ur dessa synpunkter ha vi bedömt frågan om en eventuell beskattning av den importerade frukten och som redan ovan antytts kommit till det resultatet, att en dylik beskattning nu är lämplig att införa. Enligt vår mening bör en skatt på 20 öre per kg för importerad frukt och 30 öre för importerad, konserverad frukt uttagas. Uppbörd och redovisning av en sådan skatt böra ske i enlighet med vad som kommer att stadgas i fråga om andra varuskatter med anledning av förslagen i Kungl. Maj:ts proposition nr 10.

Med anledning av vad sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att en särskild varuskatt påläggas importerad frukt med 30 öre per kg för konserverad och 20 öre per kg för annan frukt.

Stockholm den 24 januari 1948.

Harald Johnsson
i Skoglösa.

Per Persson
i Norrby.

Sam. B. Norup.

<i>Rob. L. Jansson</i> i Aspeboda.	<i>C. O. Carlsson</i> i Bakeröd.	<i>Anders Pettersson,</i> Dahl.
<i>Nils G. Hansson</i> i Skegrie.	<i>K. E. Hansson,</i> Skediga.	<i>I. Pettersson</i> i Rosta.
<i>Aron Gustafsson</i> i Lekåsa.	<i>Nils Jönsson</i> i Rosshol.	<i>Gunnar Larsson</i> i Luttra.
<i>Victor J. Mattsson.</i>	<i>Osc. Werner.</i>	<i>Hjalmar Svensson.</i> i Grönvik.
<i>David Boman</i> i Stafsund.	<i>Ivar Johansson</i> i Mysinge.	

Nr 300.

Av herr **Henriksson m. fl.**, *angående viss ändring av förordningen om investeringsfonder.*

(Lika lydande med motion i Första kammaren nr 185.)

Stockholm den 24 januari 1948.

Torsten Henriksson. *E. Birke.* *Ragnar Sveningsson.*
